

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2007 — cApStAn κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-287/07)

(2007/C 223/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: cApStAn Sprl (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Bublot, avocat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση της Επιτροπής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 22ας Μαΐου 2007, καθόσον απορρίπτει την προσφορά που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας υποβολής προσφορών «Υπηρεσίες τελικής επεξεργασίας PER 2007»⁽¹⁾ λόγω μη αποδείξεως της σχετικής εμπειρίας στον εν λόγω τομέα.

Προς στήριξη του αιτήματός της για ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εξέταση της υποψηφιοτήτάς της, διότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών αφορούσε ακριβώς τον τομέα δραστηριότητάς της, πράγμα το οποίο η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ρητά ανέφερε στην προσφορά της. Η προσφεύγουσα αναφέρει, επίσης, ότι της είχε ήδη ανατεθεί σχετική δημόσια σύμβαση από την Επιτροπή και ότι οι παρασχεθείσες επ' ευκαιρία αυτής της συμβάσεως υπηρεσίες της ουδέποτε αμφισβητήθηκαν.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε λόγους προφανώς εσφαλμένους και ότι το εν λόγω σφάλμα ισοδυναμεί με έλλειψη αιτιολογίας.

⁽¹⁾ ΕΕ 2007/S 21-023949.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Αυγούστου 2007 ο Alessandro Lofaro κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Μαΐου 2007 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-27/06 και F-75/06, Lofaro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-293/07 P)

(2007/C 223/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσίων: Alessandro Lofaro (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J.- L. Laffineur, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή και βάσιμη και, συνακόλουθα,
- να ακυρώσει τη διάταξη που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Μαΐου 2007 στις υποθέσεις F-27/06 και F-75/06·
- να εκδικάσει τη διαφορά και να δεχθεί την αρχική προσφυγή του αναιρεσείοντος.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και, ειδικότερα, όσον αφορά την προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία για την υποβολή ενστάσεως και την ημερομηνία κατά την οποία λήγει η εν λόγω προθεσμία. Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι η ερμηνεία στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο παραβιάζει γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως την αρχή της ασφάλειας δικαίου, της απαγόρευσης των διακρίσεων και της αναλογικότητας, καθώς και τα δικαιώματα του αναιρεσείοντος. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν απάντησε στο σύνολο των λόγων που αυτός ανέπτυξε με το δικόγραφο της προσφυγής του και ότι, για τον λόγο αυτό, η διάταξη του Πρωτοδικείου πάσχει λόγω ελλιπούς και εσφαλμένης αιτιολογίας.